

Вяра

Защо се премахва вероучението

Често съвременният човек отказва да приеме, че е Божие творение, че неговата душа е от Бога, че тя е БЕЗСМЪРТНА и ще пребъдва във вечността, след излизането си от временната обвивка на разлагащото се след смъртта тяло. **Много хора казват, че не вярват във вечността, че след като си поживеят, ще умрат и с това ще се свърши. Много удобна теория - поживях, посъгрешавах, каквото исках това правех, но да отговарям за**

нещо няма да ми се наложи. Ако все пак тези хора приемат, че има вечност, то за тях непременно тя е блажена. Тоест човек никак не иска да се примири с това, че ще му се наложи да отговоря за това, как е живял. На нас обикновено ни се иска, каквито и грехове да сме сторили да нямаме справедлива отплата за тях, да сме си такива каквито сме, нищо да не променяме, да не се борим с нашите страсти и освен това всичко да ни е наред и да нямаме никакви болести или други проблеми.

ИСТИНАТА ОБАЧЕ Е, ЧЕ ВЕЧНОСТ ИМА И ТЯ Е ДВА ВИДА - АД ИЛИ РАЙ. И ЗА ТОВА КЪДЕ ЩЕ ПОПАДНЕ ВСЕКИ ЧОВЕК ОТГОВАРЯ НЕГОВИЯ ТВОРЕЦ, КОЙТО Е И СЪДИЯ. Всеки ще трябва да отговаря пред него за това как е живял, какво е правил, говорил, чувствал, нарушавал ли е заповедите Господни, към какво се е стремил - към трупане на пари и имоти, към развлечения и наслаждения или се е борил

със страстите, които тези наслаждения са му давали. Но за тази борба се иска самодисциплина, трудове и лишения. В резултат се оказва, че да се покланя на своите страсти, като на идоли за човека е много по – приятно, освен това те дават и онези отровни удоволетворения и радости. Поради това забавленията (т. нар. entertainment), радостите и страстите са се превърнали в основен смисъл на живот, като хората изобщо не се замислят, че рано или късно това ще свърши.

Ако някой друг умре ние сме готови да тъжим, да поплачем и да го погребем, но в това че и ние някога ще умрем и душата ни ще срещне вечността, никак не искаме да повярваме.

ПОРАДИ ЛИПСАТА НА ОГЛАШЕНИЕ (изучаване на вярата в църквата преди кръщение) НИЕ ИЗОБЩО НЕ РАЗБИРАМЕ СМИСЪЛА НА ЧОВЕШКИЯ ЖИВОТ. ОКАЗВА СЕ, ЧЕ СМЕ СЕ КРЪСТИЛИ НЕ ЗАРАДИ ВЕЧНИЯ ЖИВОТ, А ПО ДРУГИ НЯКАКВИ ПРИЧИНИ - ЗА ТРАДИЦИЯТА, ЗА ЗДРАВЕ, ЗА УСПЕХИ В ЖИВОТА, А НЯКОИ ДОРИ ПО НАСТАВЛЕНИЕ НА ГЛЕДАЧКИ И ЕКСТРАСЕНСИ.

Много хора отричат съществуването на сатана и на демоните.

НЕ СЛУЧАЙНО Е КАЗАНО, ЧЕ ОСНОВНАТА ИЗМАМА КОЯТО ДЯВОЛА ИЗВЪРШВА НАД СЪВРЕМЕННИТЕ ХОРА Е ДА ГИ НАКАРА ДА ПОВЯРВАТ, ЧЕ ГО НЯМА.

Бесът е много коварен, той може тайно и невидимо да ни управлява. Ако ние не вярваме, че той съществува, ние няма и да анализираме своите желания, чувства и страсти и от къде те се появяват. Няма да се замисляме и в угода на кого постъпваме по един или друг начин. В резултат ще изпълняваме често волята на бесовете и ще изпадаме в грехове, като и често незабелязано ще им

помагаме и ще въвличаме други хора в беззаконие. Ако поради липса на знание върху основите на вярата, ние не сме наясно с духовния свят, който е около нас и неговото влияние, то ние няма да имаме желание и възможност да прекратим връзката с тъмната му част, защото бесовете ни помагат да получаваме тези земни радости, тези греховни удоволствия, към които непрекъснато се стремим.

ТЪЖНОТО Е, ЧЕ ИМЕННО ТОВА Е ЦЕЛТА НА ДЕМОНИТЕ - ДА НИ ВЪВЛЕКАТ В КОЛКОТО СЕ МОЖЕ ПОВЕЧЕ ГРЕХОВЕ, ЗА ДА ПОЛУЧАТ ВЛАСТ НАД ДУШИТЕ НИ, И ТУК ВЪВ ВРЕМЕННИЯ ЖИВОТ, И ТАМ ВЪВ ВЕЧНИЯ. Колкото повече човек им се подчинява и се отдава къде на блудства, къде на клевети, или интриги, гняв, агресия, или пиянство, чревоугодие или други често срещани страсти, толкова повече бесовете го контролират. ИДВА МОМЕНТ В КОЙТО ТЕ ВЕЧЕ НЕ ГО ОСТАВЯТ НА МИРА, А ГО ДЪРЖАТ В НЕПРЕКЪСНАТО НАПРЕЖЕНИЕ И БЕЗПОКОЙСТВО. ВСИЧКО ЗАПОЧВА ДА ГО ДРАЗНИ - МУХИТЕ, ХОРАТА, ШУМА, ТИШИНАТА, ЖЕГАТА, СТУДА, РОДИТЕЛИТЕ МУ, СЪСЕДИТЕ, НАЧАЛНИКА, КОЛЕГИТЕ, ДОРИ ПРИЯТЕЛИТЕ МУ. СЪНЯТ СТАВА НЕСПОКОЕН, РАДРАЗНЕНИЕТО И АГРЕСИЯТА СЕ УВЕЛИЧАВАТ. ВРЕМЕННО УДОВОЛЕТВОРЕНИЕ И СПОКОЙСТВИЕ ДАВАТ ЕДИНСТВЕНО СТРАСТИТЕ. ТАКА СЕ ПОЛУЧАВА ЕДИН ЗАТВОРЕН КРЪГ, ПО ТОЧНО ЕДНА СПИРАЛА, КОЯТО Е НАСОЧЕНА НАДОЛУ - КЪМ АДА.

На дявола обаче не му стига само личната трагедия на човека, но чрез неговата агресия, гняв, злопаметство, интриги, измами или блудства например, той може да въвлече и околните в страсти и т.н.

Бягайки от увеличаващото се напрежение и безпокойство, човек постепенно започва да се задълбочава и пребивава по дълго време под влияние на страстите си, по - точно на бесовете, които го подтикват към тях. Не рядко се стига до положение в което той вече не може да се контролира, въпреки, че съзнава своето самоунищожение. Така прелюбодееца не може да се спре, пренебрегвайки скандалите и проблемите в семейството си, заплахата от развод и нещастieto което това носи на децата му, на близките му и на самия него, а на всичко отгоре и евентуалните болести и последствията върху здравето, потентността и опасността от стерилитет.

По същия начин алкохолика и наркомана не могат да си наложат волята над непреодолимото и самоубийствено желание. Хазартния картоиграч също не може да се контролира пред страстта, въпреки загубите, разорението, разбитото семейство, разклатената психика и здраве.

Подобно е положението при измамника, крадеца и корумпирания служител. При тях, въпреки опасността от затвор или отмъщение, страстта към лесните пари се оказва често непреодолима, а те от своя страна им отварят пътищата към много други страсти. Най - лошото при тези индивиди е, че колкото по - голяма е властта им толкова повече хора страдат от тях. КОГАТО ТЕЗИ ХОРА СА ПОЛИТИЦИ, ТО ЧЕСТО ЦЕЛИ ДЪРЖАВИ С ОБЩЕСТВАТА СИ ПОПАДАТ ПОД ПАГУБНОТО ИМ ВЛИЯНИЕ. Благодарение на тях множество хора се оказват въввлечени от своя страна в напрежение, гняв, злоба, желание за мъст, осъждане и други тежки грехове. Всъщност именно това е и целта на бесовете,

които директно управляват масонските им ложи. Не случайно придвижването по „стълбите“ на техните „братства“ става с лицемерие и безскрупулност.

На всичко отгоре напрежението, безпокойството, конфликтите, разделението, озлоблението, разврата и другите проблеми в обществото, умело се поддържат и от медиите, политическите партии и обществените институции, които също са изцяло под контрола на международното сатанинско масонство.

Представете си само, ако нашите управляващи са вярващи православни хора и спазват Евангелските заповеди в какво процъфтяващо общество бихме живели.

Едно много погрешно и често срещано мнение сред наричащите себе си християни е, че ВСИЧКИ РЕЛИГИИ БИЛИ РАВНИ И ВОДЕЛИ КЪМ ЕДИН И СЪЩ БОГ. Можело да се вярва както е угодно и душата ще се спаси. Този въпрос е от съществена важност при огласяването и отговорът му е много лесен: АКО В ДРУГИТЕ РЕЛИГИИ НЕ ПРИЗНАВАТ ИИСУС ХРИСТОС ЗА СИН БОЖИ, А СПАСЕНИЕТО НА ЧОВЕШКАТА ДУШАТА СТАВА САМО БЛАГОДАРЕНИЕ НА ЖЕРТВАТА НА ГОСПОДА, ТО КАК ТОГАВА ЩЕ СЕ СПАСЯТ? СЛЕД КАТО МЮСЮЛМАНИТЕ ПРИЗНАВАТ ХРИСТОС САМО ЗА ПРОРОК, ТО НЕГОВАТА ЖЕРТВА ЗА ТЯХ НЕ СЕ ЯВЯВА СПАСЕНИЕ. ТОГАВА И НЕГОВОТО ЦАРСТВО С НЕГОВИЯ ОТЕЦ НЕ СЪЩЕСТВУВАТ В ТАЗИ ВЯРА. ЗАЩО ТЕ ОТРИЧАТ ГОСПОДА, УЧЕНИЕТО МУ, ЖЕРТВАТА МУ ЗА НАС И КРЪСТА, КОЙТО Е СИМВОЛ НА ТАЗИ ЖЕРТВА, МОЖЕМ ЛЕСНО ДА РАЗБЕРЕМ, КАТО ВИДИМ КАКВО ГИ ОЧАКВА В ТЕХНИЯ „РАЙ“ - ПЛАНИНИ ОТ ПИЛАФ И МНОЖЕСТВО Т. НАР. ХУРИИ - ЖЕНСКИ ДУХОВЕ (?!), КОИТО ЩЕ ИМ ДОСТАВЯТ ВСЯКАКВИ ПЛЪТСКИ

УДОВОЛСТВИЯ, А АЛАХ ЩЯЛ ДА ИМ ДАВА НЕПРЕКЪСНАТО СИЛИ ДА СЕ НАСЛАЖДАВАТ НЕУМОРНО. ЯСНО Е КОЙ МОЖЕ ДА ОБЕЩАВА ПОДОБНО ЧРЕВОУГОДИЕ И БЛУДСТВО – ТОЗИ КОЙТО ОЩЕ ТУК ПОЗВОЛЯВА БРАК ПО СМЕТКА, БРАК С КОНТРАКТ ЗА КРАТЪК ПЕРИОД (ПРОСТИТУЦИЯ), МНОГОЖЕНСТВО И „БУЛКИ“ ДЕЦА (**ПЕДОФИЛИЯ**).

(На снимката масова мюсюлманска „сватба“ в Палестина)

СЪЩИЯТ ТОЗИ ПОДТИКВА НЕУМОРНО И КЪМ „СВЕЩЕНА“ ВОЙНА И ОБЯСНЯВА, ЧЕ „НЕВЕРНИЦИТЕ“ СА ГЯУРИ И РАЯ (ЖИВОТИНСКО СТАДО).

В ЮДАИЗМА, КОЙТО Е ОСНОВА НА ИСЛЯМА, ТОЙ ИЗПОЛЗВА СЪЩАТА ИДЕОЛОГИЯ НО С ДРУГИ ТЕРМИНИ (ТАМ ГЯУРА Е НАРЕЧЕН ГОИМ – ЖИВОТНО В ЧОВЕШКА КОЖА, КОЕТО МОЖЕ ДА СЕ КРАДЕ, МАМИ, ПРЕБИВА И УБИВА С ПОЗВОЛЕНИЕТО НА „БОГ“). ЮДЕИТЕ НЕ САМО, ЧЕ НЕ СА ПРИЗНАЛИ БОЖИЯ СИН, НО И ГО МЪЧАТ И РАЗПЪВАТ, ПРЕСЛЕДВАТ И УБИВАТ НЕГОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛИ, ХУЛЯТ ХРИСТОС, СВЕТАТА МУ МАЙКА И СВЕТИИТЕ, НАЛАГАТ В СВЕТА ВСЯКАКВИ БОГОБОРЧЕСКИ ИДЕОЛОГИИ И ОГЛАВЯВАТ МАСОНСТВОТО.

ЯСНО Е КОЙ ПОДТИКВА КЪМ НАСИЛИЕ, РАЗВРАТ, ОМРАЗА КЪМ ХОРАТА И ГОСПОДА!

ТЕХНИЯ „БОГ“ Е ДЯВОЛА, А „РАЯ“, КОЙТО ГИ ОЧАКВА Е АД!

В една друга масова религия наречена на своя създател Буда, вместо Господа Иисуса Христа, Който е Син Божи и вечния блажен живот в близост до Бога, се преследва „нирвана“ - тоест **НИЩО** (?!), **разпад в небитието**. На човек най - сериозно му се предлага да се стреми към това нищо, където няма вечност, няма личност, няма прощаване на греховете, няма милост, духовна радост от общението с Бога в Неговата Църква, **НЯМА РАЙ - ТАМ ИЗОБЩО НЕ СЪЩЕСТВУВА БОГ!**

Ако сравним всички религии и заповедите в тях, които са всъщност направление в движението към Бога, ще установим, че има очевидна разлика и противоположност в тези заповеди. **Как различните индивиди, които изпълняват противоположни заповеди ще достигнат до Един Бог ?!** Да, Бог е Един и заповедите му не могат да бъдат различни, и Той не може да се обяснява по различни начини. **ВЯРАТА В БОГА Е ЕДНА! И ТАЗИ ВЯРА Е ПРАВОСЛАВНАТА, ЗАЩОТО ТЯ НЕ Е ИЗГРАДЕНА ВЪРХУ ЧОВЕКОЕНАВИСТ, ГОРДОСТ И СЕБЕПРЕВЪЗНАСЯНЕ, А ВЪРХУ ОСНОВНИ ЗАПОВЕДИ, КОИТО КАЗВАТ ДА ВЪЗЛЮБИШ БОГА И БЛИЖНИЯ СИ, ДА СЕ ОТНАСЯШ С ДРУГИТЕ, ТАКА КАКТО ИСКАШ ДА СЕ ОТНАСЯТ С ТЕБ, ДА ПОМАГАШ НА НУЖДАЕЩИ СЕ, ДА БЪДЕШ МИЛОСЪРДЕН, ВЪЗДЪРЖАН, ВЪЗПИТАН, СПОКОЕН, КРОТЪК И СМИРЕН.**

Друго още по - разпространено, много погрешно и пагубно за душата мнение е, че НЯМАЛО НУЖДА ДА СЕ ХОДИ В ХРАМА, ЗАЩОТО БОГ БИЛ В ДУШИТЕ НИ. Много хора гордо се тупат по гърдите и казват: „При мен Бог е в сърцето, църква не ми е нужна“. За да се убедим кой е този

„бог“, който живее в нашите сърца трябва да видим как той ни ръководи и в какво ни помага. Нека да сравним заповедите Господни и това, което нашия „домашен бог“ ни казва. Например Господ казва да не съдим, за да не бъдем съдени, а нашето „богче“ ни позволява да съдим всички и във всичко. На всичко отгоре ние даже не се боим да съдим, у нас го няма този страх от Бога, който би ни възпрял. Друг случай е когато например в нашите сърца избухва ненавист към някой, който е сторил зло на нас или на околните, а Господ ни казва, че който ненавижда ближния си е човекоубиец, тоест Той приравнява ненавистта към убийството. В същото време любовта която сме имали към наш близък, при промяна на обстоятелствата в живота много лесно я превръщаме в омраза. Кой ни помага да мразим така лесно? Именно този наш джобен „бог“. Друго което Бог ни е заповядал: - Благославяйте проклинащите ви! Тоест ако се случи, че някой човек ни клевети, мрази, обижда и даже проклина, то по закон ние даже трябва да го благославяме. А ние как постъпваме по принцип в живота си? На злото отговаряме със зло. Силата която кара този човек да върши зло е зла. На него в главата му говори същият такъв малък персонален „бог“. Отговаряйки му със лошо, **по съвета на нашето „богче“ ние фактически влизаме в играта на бесовете, усиляваме неговата злоба, задълбочаваме влиянието на сатана върху човека, навлизаме в негативни емоции и много често въвличаме и други хора в този танц на демоните, чрез охулване и клевети. За това и Бог ни е заповядал на злото с добро да отговорим и да не съдим, така само ще посраим дявола и е напълно възможно да успокоим другия човек.** Бог ни заповядва да сме се простили с хората преди да е залязло слънцето, а нашия персонален „бог“ ни заставя да си спомняме с лошо за тези, които са ни навредили и ни предлага разни варианти на отмъщение. **Липсата на прошка, желанието за мъст и непрекъснатата злопаметност**

всъщност ни унищожават психиката и здравето, държат ни в перманентно, явно или прикрито напрежение и лошо настроение и още тук на земята ние започваме да усещаме ада, към който принадлежи и нашето лично „божество“. За да ни даде фалшиво и мимолетно успокоение „то“ ни подвежда и към разнообразни удоволствия, като ни позволява да се удовлетворяваме по всякакъв начин. Непрекъснато ни бута и човърка да търсим срещи, контакти, празни разговори и гуляи, странейки от църквите, иконите, молитвите към Господа, а често и от домовете и семействата си. Така „то“ се стареае да обсеби изцяло нашия живот, мислите ни и чувствата ни, лишавайки ни от възможност да се борим за спасението на душите си. А ТАЗИ ВЪЗМОЖНОСТ НИ Е ДАДЕНА САМО ТУК И СЕГА. СЛЕД СМЪРТТА НА ТЯЛОТО, КОГАТО ДУШАТА НИ ВИДИ ДУХОВНИЯ СВЯТ НЯМА ДА ИМАМЕ ШАНС ДА СЕ ПОКАЕМ.

МОЖЕМ ДА ОБОБЩИМ, ЧЕ ТОЗИ НАШ ЛИЧЕН „БОГ“, КОЙТО СПОРЕД НАС НИ Е В СЪРЦАТА, ПРАВИ ВСИЧКО ВЪЗМОЖНО ДА ВЪРШИМ НЕЩА КОИТО ПРОТИВОРЕЧАТ НА НЕБЕСНИЯ БОГ. ТОЕСТ ТОВА Е САТАНА, КОЙТО Е ПРОТИВОПОЛОЖЕН НА БОГ И ПОРАДИ ТОВА ВСИЧКИ НЕГОВИ ВНУШЕНИЯ И НАШИ ОБЩИ ДЕЙСТВИЯ СА ПРОТИВ БОЖИИТЕ ЗАПОВЕДИ.

Всъщност, когато става въпрос за Божиите заповеди, ако си зададем въпрос колко от тях знаем, много от нас ще изброят 4-5 и то от Стария Завет. Болшинството не знаят също, че тези заповеди са допълнени от Господа Иисуса Христа в Новия Завет на Бога с нас православните, че Той ни е дал Евангелския Новозаветен Закон по който сме длъжни да живеем и по който ще ни съди Бог на Своя Страшен Съд. Например заповедта в Стария Завет „Не убивай“, в Новия Завет е много по - строга - Христос казва, че който ненавижда ближния вече е човекоубиец. Тоест Господ отстранява и

причината за убийството – ненавистта. Друга старозаветна заповед „Не прелюбодействай“, в Новия Завет е отново по – стриктна – само ако погледнеш на чужда жена със желание, вече си прелюбодействал с нея в сърцето си.

За да оправдаят отклоненията си от тези Божествени морални норми съвременните хора често казват, че времената са други, че живеем в нов век и т.н. Всъщност в коя епоха реално живеем, като изключим технологиите и погледнем чисто моралния аспект? В старите времена бе казано „Око за око, зъб за зъб“ и много от нас обичат да го повтарят като девиз, оправдавайки отмъщението. Така те продължават да живеят в стария век, като забравят или не знаят, че Спасителя отмени тази заповед, като заповяда когато ни ударят по едната страна, да обърнем и другата и ни завеща, както вече казахме да благославяме тези които ни проклинат и да бъдем кротки и смирени по сърце, като Него. Въплътилият се в човек Бог постави човешкия морал на други основи и ни въведе в **НОВИЯ ВЕК - ВЕКЪТ ПРЕДИ ИДВАНЕТО НА НЕГОВОТО ЦАРСТВО**. Христос не само каза, но и показа с целия си живот как трябва да се живее по този наистина Божествен морален кодекс. Това направи и от кръста, като молеше Своя Отец да прости на Неговите мъчители.

Същия този кръст християните носят на гърдите си и той не е украшение, а трябва да ни напомня за нашата отговорност, **ЗА ТОВА ЧЕ ЩЕ ОТГОВАРЯМЕ ПРЕД ГОСПОДА ИИСУСА ХРИСТА, КОЙТО Е ОТДАЛ ЖИВОТА СИ ЗА НАС, ЗА ПРОЩАВАНЕ НА НАШИТЕ ГРЕХОВЕ И СЪС СТРАДАНИЯТА И СМЪРТТА СИ НИ Е ОТКРИЛ ПЪТЯ КЪМ РАЯ**. За да достигнем до него обаче ние трябва да изпълняваме Христовите Евангелски заповеди. Господ е милостив и благ, Той ще ни прости греховете, но само при условие, че ги изповядаме всичките в тайнството изповед, покаем се искрено, причастим се и с всички

сили се борим със страстите си. Но много хора не знаят за това тайнство отново поради липса на изучаване на вярата.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО